

NAŠA SKUPNOST

GLASILO PREBIVALCEV OBČINE GROSUPLJE LETNIK XVII., JUNIJ 1991

Stran 2:

Inventura imen ulic in krajev

Vrnjena bodo stara imena, ki so bila v rabi stoletja

Stran 4:

Blišč in beda občinske komunale

Prodaš premalo vode, pa imaš zelo visoke cene

Stran 5:

»Bližnje« srečanjem med miličniki in voznikom

Kaj je storila komisija za proučitev primera Ivana Samideja

Stran 7:

Zimzeleno življenje v domu starejših

Kaj je opazila in kaj vprašala naša reporterka v Domu starejših občanov

Stran 8:

Pisateljsko popoldne na Muljavi

ali kako skušajo grosupeljski pisatelji nadaljevati Jurčičevo izročilo

Stran 9:

Misli globalno – deluj lokalno

Šmarski učenci zahtevajo pošten odnos do življenjskega okolja

Tudi mi smo tekli za mir

Tekli so po vsem svetu, po vseh celinah, že tretje leto zapored – in tekli smo tudi mi. Bakla miru je potovala 6. junija skozi našo občino; s Škofljice so jo prinesli v Šmarje-Sap, od tu v Grosuplje in dalje v Višnjo Goro, Šentvid in Videm ter naprej proti Trebnjemu.

Popoldne so prizadevni člani Športne zveze organizirali pohod po ulicah Grosupljega, na sporedu je bil kolesarski izlet do Taborske jame.

Osrednji dogodek je bil seveda sprejem štafete na Adamičevi.

Ob sprejemu štafete v Grosupljem je bil pripravljen tudi kulturni spored s pihalno godbo, folklorno skupino iz Račne, z grosupeljskimi mažoretkami, osnovnošolci, ki pojejo mirovne pesmi Beatlov in oktetom Mladika. Škoda, da letos vsem rečem tako nagaja vreme.

Tek miru 1991 je organiziral in koordiniral mednarodni Sri Chinmoy Marathon Team (likovni simbol je na levi), katerega športne prireditve cenijo udeleženci teka in jih nacionalne športne zveze rade vključujejo v svoje koledarje. Že prvič, leta 1987, je bakla miru nosilo več kot 100.000 ljudi, ki so pretekli 43.500 km po 49 državah. Bakla je letos krenila iz New Yorka konec aprila in se bo tja vrnila 7. avgusta, potem ko bo prepotovala več kot 70 držav.

ŠTIRIDESET LET STIŠKE GIMNAZIJE

Vsi so zapeli »Gaudeamus«

»Velika je popotnica in draga je dota, ki nam jo je na pragu življenja dala šola – za mlade včasih težko razumljena, za starejše pa eden najlepših spominov!« je menil grosupeljski župan Rudolf Rome, tudi sam eden stiških maturantov, ko smo prvi dan junija proslavili 40-letnico stiške gimnazije. »Ries, to so bili lepi časi!« mu je pritegnil tudi prof. dr. Jože Lokar, znani slovenski psihiater, ki ga najdemo med stiški maturanti zapsanega v šolskem letu 1956/57. Zbrali so se na prelepem dvorišču stiškega samostana, mešanica vseh generacij, od najstarejših do najmlajših, tistih, ki bodo »Gaudeamus« zapele letos. In skupaj s pevskim zborom, ki ga je vodila le kdo drugi kot Cilka Zagar, katere ime je z gimnazijo in zlasti z zborom povezano vsa dolga desetletja od 1957, smo zapeli »Gaudeamus« vsi zbrani, z ministrom dr. Petrom Vencljem na čelu.

Je že res, da imamo v Sloveniji prenekatero starejšo gimnazijo od stiške. A je tudi res, da smo Grosupeljčani na stiško še posebno ponosni, saj so iz nje izšli profesorji, zdravniki, inženirji in mnogi drugi priznani strokovnjaki. Ravno beli menihi cistercijanci so znanje kot vrednoto in potrebo prinesli v naše kraje prej kot

marsikje drugje. Stična s samostanom je tako že v srednjem veku postala vzgojno, izobraževalno in kulturno središče. Gimnazija v Stični pa je še vedno edina srednješolska ustanova ne le v naši občini pač pa na vsem prostoru od Ljubljane do Novega mesta. Njena življenjska pot od nepopolne srednje šole, ustanovljene v letu 1945, ter v šolskem letu 1950/51 osnovane višje gimnazije s prvo maturo leta 1955 – opravilo jo je 18 učencev – je bila bogata in raznolika, a marsikdaj tudi trnova. Oktobra 1979 so položili temeljni kamen za novi šolski center med Stično in Ivančno Gorico in tam se pravzaprav zadnjih deset let izmenjujejo generacije mladih. Novo šolo so začeli graditi 1980 in dijaki gimnazije so skupaj z učenci osnovne šole pomagali pri izkopu kanalov za vodovod in električno napeljavo za skupno hišo učenosti. Po letu 1987 je dobival šolski okoliš vse večji obseg, tako da se v to šolo vpisujejo učenci od Ljubljane in Litije do Žužemberka. Za primer povejmo, da jo obiskuje kar lepo število ljubljancev, od šolskega leta 1986/87 pa do tega, ki se pravkar izteka, nič manj kot 590.

Površina šolskega centra meri 7500 kvadratnih metrov.

v njem je zaposlenih 43 profesorjev na srednji šoli in 40 učiteljev na osnovni šoli, obiskuje pa ga 639 učencev osnovne šole ter 674 srednješolcev – obdelovalci kovin, oblikovalci kovin, trgovci, ekonomski tehniki in seveda družboslovci.

Se vam ne zdi, da nemalo pove podatek, da so imeli v stiški gimnaziji prvo leto učitelji v svoji knjižnici 9 knjig, dijaki pa 56, leta 1981 pa so jih v novi šolski center selili 9522?! Kako živahen je utrip šole so pokazale tudi raznovrstne razstave, ki so jih dijaki pripravili za jubilej: zbrali so nekdanja in današnja maturantska oblačila, nekdanje šolsko glasilo Iskre in današnje Iskrice, razgrnili zajetne in tehtne seminarne naloge četrtošolcev, oblikovali čudovite šopke in na trgškem oddelku razstavili domiselno in res sodobno oblikovane propagandno-marketingne likovne izdelke, številni obiskovalci so v enem od razredov srečali čisto pravi motor in vrsto pokalov, ki so jih priborili mladi dirkači, po hodnikih visijo risbe in slike, ki kažejo številne nadarjene mlade roke... Vse to pove mnogo več od še tako imenitnih slavnostnih govorov! Stiški gimnaziji od srca čestitamo!

BOGI PRETNAR

Rdeča kapica v skupščini

Kultura in prosveta, to naša bo osveta, so rekli višnjegorski osnovnošolci in skupšinske delegate na zadnjem zasedanju že čisto na začetku seje presenetili – z glasbenim nastopom. Rdeča kapica v skupščini! Česa takega svet še ni videl! Kakega volka že najdeš, včasih še kakšno drugo zver(ino), a pojočo deklico, ki jo na poti skozi namišljeni gozd spremlja obsežen otroški zbor (pod vodstvom prof. Valerije Rančigaj), takšno nenavadno pojavo sredi resnih skupščinskih mož bi bilo treba zapisati v posebno knjigo! Bo dogodek zabeležen tudi v grosupeljskem Zborniku?

Zaslужil bi si. Kajti ravno v teh časih sedmih (samo sedmih?) suhih krav si skozi našo neobogato občino kultura utira pot z vedno bolj pogumnimi koraki. Tisti, ki so hoteli, so preživeli maja lep večer na področnem srečanju folklornih skupin – in tistim, ki jih ni bilo, da bi uživali v živopisnem veselju na odru grosupeljskega Kulturnega doma, je pač lahko žal. Na Muljavi

so muljavski pevci in dobrepoljski godbeniki svečano počastili obletnico rojstva Josipa Jurčiča, v stiškem samostanu je odpel jubilej znameniti Tone Kozlevčar ob pomoči vseh, ki imajo petje radi, spet na Muljavi so obudili Jurijev sejem z razstavo izdelkov domače obrti in dobrot iz kmečke kuhinje, v pisanem kulturnem sporedu so sodelovali folkloristi iz Račne, domače pevske predice in pevski zbor muljavske osnovne šole. (Spet) na Muljavi, v Jurčičevi rojstni hiši, so celo z žegnom občinskega izvršnega sveta krstili kulturniško novost, ki presega meje naše občine – Jurčičevo knjižno zbirko z deli štirih sodobnih avtorjev, tudi zasebno povezanih z Grosupljem. V Starem Apnu je spet zaigrala dramska skupina... In seveda bo v Šentvidu pri Stični tradicionalni pevski tabor z več kot 5000 pevci. Dvajset zborov prihaja že deset let zapored, dvanaest zborov petnajst let zapored... To je zvestoba! Na svidenje torej 23. junija v Šentvidu! B. P.

Razgrnjen načrt grosupeljskega centra

V prostorih Krajevne skupnosti Grosuplje na Kolodvorski 2 je do 23. junija razgrnjen načrt ureditve centra Grosuplja. Nanj lahko v tem času dajemo tudi svoje pripombe, zato ne zamudite ogleda!